

[Glistrup.]

Og hvad gør man så? Ja, så udnytter man det, at vores kulturordfører på det pågældende tidspunkt er syg, og så siger man hu hej, så må vi se at få den sag væk fra den diskussionsgruppe, der nu er oprettet. Og til trods for at der fra fremskridtspartiets side forelå et i allerhøjeste grad relevant spørgsmål, før betænkning blev afgivet — spørgsmålet er aftrykt i betænkningen — gennemtrumfer man fra flertallets side, at sagen absolut skal tromles igennem nu uden den drøftelse, som det var meningen der skulle foregå, og som det er åbenbart for enhver at der er en meget stærk samfundsmæssig trang til at få iværksat.

Det er sørgeligt, at man ikke er mere moden i behandlingen af mindretal herinde i folketinget, end f. eks. denne sags behandling viser. Det, som man kender et parlaments godhed på, det, der er et parlaments adelsmærke, er, hvordan man behandler mindretallet, men man har absolut ikke levet op til noget som helst rimelighedskrav ved denne sags behandling.

Jeg skal meget stærkt anbefale, at man i hvert tilfælde stemmer for forslaget nu, for det må så ganske givet være påkrævet, at vi kommer videre med denne sag og ikke bare, som der er lagt op til i udvalgsbetænkningen, skovler den ind under gulvtæppet. Det vil føre til en bakterieudbredelse, som er meget alvorlig, og som man meget vil fortryde i kommende år.

Lasse Budtz (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne — og jeg kan trygt tage hovedparten af de øvrige partier med — afvise dette forslag endnu en gang. Det har været til en meget grundig behandling i udvalget. Der er ingen grund til at klage over noget som helst. Der er ganske enkelt tale om, at fremskridtspartiet heller ikke i denne sag har overholdt fristerne og anvendt den metode, man behandler lovforslag og forslag til beslutninger efter i dette høje ting.

Sagen er jo i al sin enkelthed den, at de problemer, som er omtalt i dette forslag, og som har været meget omhyggeligt behandlet i udvalget, er under international drøftelse, og socialdemokratiet og regeringen ønsker at anerkende de internationale aftaler, vi

har tiltrådt, og de internationale organisationer, vi er medlemmer af.

At fremskridtspartiet ikke har kendt sin besøgstid rent teknisk, kan ikke undre mig, og jeg skal derfor anmode om, at man afviser dette forslag.

Poul Dam (SF):

Hr. Glistrups fremstilling af forløbet i udvalget var overordentlig interessant, fordi den var i endog usædvanlig grad i uoverensstemmelse med de faktiske forhold. Det ville have været betydelig mere interessant at høre fru Eva Rothenborgs fremstilling af forløbet.

Henning Philipsen (SF):

Jeg synes nok, det ville have været rimeligt, om hr. Glistrup, inden han tog ordet, ligesom havde prøvet på at diskutere denne sag igennem med sine gruppefæller. For nu kommer hr. Glistrup her og beklager sig over, at et flertal i udvalget beslutter sig for at afgive betænkning.

I går var vi nogle andre, som i et andet udvalg oplevede, at en af hr. Glistrups partifæller kategorisk fastholdt, at når partiet forlangte at få afgivet betænkning, så havde flertallet at rette sig herefter. Jeg synes nok, at man ligesom skulle prøve på at få hold på sine standpunkter i fremskridtspartiets gruppe, når det drejer sig om spørgsmålet om betækningsafgivelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der må ikke være nogen som helst tvivl om, når vi nu går til afstemning om et øjeblik, at udvalgsarbejdet angående dette forslag er foregået på helt normal vis. Fremskridtspartiet er gentagne gange blevet opfordret til at komme med sine forslag og sine bemærkninger, hvis det havde nogle. Det kom ikke med nogen. Vi ventede yderligere og rykkede for det, men der kom stadig væk ikke noget.

Jeg skal kun gentage, at jeg har været fuldt tilfreds med den behandling, forslaget har fået i udvalget. På enhver måde er der taget hensyn til fremskridtspartiet, men man har ikke ønsket at benytte sig af det i tide.